Opłata pocztowa uiszczono ryczałtem.

ŻYCIE GOSPODARCZE

Dwutygodnik poświęcony sprawom gospodarczym Polski Zachodniej

Organ Związku Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1, II — telefon 25-95.

Redaktor przyjmuje w dni powszednie od godz. 11 — 1; Administracja od 9 — 3.

Poznań, dnia 15 stycznia 1935

Prenumerata wynosi: w kraju z przesyłką rocznie 20.— zł. półrocznie 10.— zł. kwartalnie 6.50 zł. Numer pojedyńczy 1.— zł.

NR. 2 Wydawca: **Związek Fabrykantów Tow. zap. w Poznaniu** **ROK 15**

Wyniki akcji zniżki cen.

Działalność Rządu, mającą na celu zniżkę cen w przemyśle, należy uznać za zakończoną. Obecnie oczekiwać możemy już tylko rozultatów o charakterze wtórnym w niektórycn gałęziach przemysłu.

Pierwsze kroki we wspomnianej akcji poczyniono w stosunku do przemysłu skartelizowanego. Przeprowadzona rejestracja umów kartelowych wykazała na koniec października ub. r. działanie na terenie Polski ok. 280 karteli o zasięgu wewnętrznym i do stu karteli międzynarodowych. Kartele te zostały poddane ze strony Ministerstwa Przemysłu i Handlu ścisłej obserwacji, która doprowadziła do rozwiązania 107 karteli, w czem 14 rozwiązało się dobrowolnie.

W stosunku do dalszych karteli, których egzystencję uznano za gospodarczo uzasadnioną, przeprowadzono pertraktacje, które spowodowały obniżkę cen i u tych producentów. Punktem wyjścia do przeprowadzenia nowej kalkulacji stała się najwcześniej przeprowadzona zniżka cen na artykuły dla całego przemysłu tak zasadnicze, jak węgiel, żelazo i nafta.

Po załatwieniu w ten sposób spraw kartelowych dalsza działalność sfer rządowych szła w kierunku możliwie wszechstronnego oddziałania na cały przemysł w kierunku zniżki cen w równaniu na ceny produktów rolnych.

Całość akcji tworzenia nowego parytetu cen odbywa się pod hasłem „frontu na biednego konsumenta". W tym samym celu poddaje się pod odpowiednią kontrolę handel, by zapewnić dojście wszelkich ulg do konsumenta. Po stworzeniu tego nowego układu cen spodziewa się Rząd dobrych rezultatów w dziedzinie stworzenia większego rynku zbytu wewnętrznego, ożywienia przez to produkcji.

Na marginesie tych starań i prac należy wyrazić tylko życzenie, by udało się przeprowadzić akcję zniżkową na różnych terenach w odpowiednich proporcjach, które odpowiadałyby wymogom naszego ustroju gospodarczego.

W wyniku dotychczasowej akcji zniżki cen możemy podać pewne zestawienia, dotyczące rezultatów w poszczególnych dziedzinach;

Ceny stali zostały obniżone o 20%.

Ceny rur zostały obniżone o 17%.

Ceny śrub zostały obniżone o 15%.

Ceny naczyń emaljowanych zostały obniż. o 15%.

Ceny lin stalowych zostały obniżone o 10%.

Ceny grzejników żeliwnych (radjatorów) zostały obniżone obniżone o 15%.

Ceny blachy cynkowej zostały obniżone o 13%.

Ceny opakowań blaszanych zostały obniż. o 12%.

Ceny kotłów żeliwnych do centralnego ogrzewania o 15%.

Ceny tub metalowych (do kosmetyków itp.), cynowych o 10%, ołowianych o 15%.

Ceny tektury surowej zostały obniżone o 7%.

Ceny przewodów elektrycznych o 8%.

Ceny lamp radjowych obniżono o 12%.

Ceny kleju kostnego o 10%.

Ceny boraksu obniżono o 15%.

Obniżono ceny kwasów: bornego o 25%, siarkowego o 15%, azotowego o 8%.

Ceny sody amonjakalnej obniżono o 8%, sody kaustycznej również o 8%.

Cena karbidu została obniżona o 8%.

Cenę salmiaku obniżono o 10%.

Cena eteru siarkowego została obniżona o 15%.

Cena tlenu została obniżona: a) dlo odbiorców kat. 1—3 o 15%, b) dla kat. 4 (większy przemysł) o 6%.

Cena wanien żeliwnych emaljowanych została obniżona o 10%, cena wyrobów żeliwnych porcelanowo-emaljowanych o 15%.

Ceny fajansowych wyrobów sanitarnych zostały obniżona o 10—20%.

Cena wyrobów kamionkowych (rury kanalizacyjne) została obniżona o 10%.

Cenę kuchennych naczyń kamiennych obniżono o 20%.

Cenę szkła obniżno o 25%.

Ceny wyrobów jutowych zostały obniżone o 7%.

Cena siatek żarowych została obniżona o 10%.

Cenę kabli ziemnych słaboprądowych obniżono o 7%, silnoprądowych o 18%.

Ceny tektury falistej i wyrobów z tej tektury obniżono o 10—15%.

Podane powyżej procentowe zniżki cen mogą posiadać małe odchylenia w zależności od gatunków itp.

Sprawy podatkowe.

Kalendarzyk podatkowy na styczeń 1936 r.

W styczniu br. płatne są następujące podatki:

1) do 15 stycznia zaliczka miesięczna na podatek przemysłowy od obrotu za r. 1935 w wysokości podatku, przypadającego od obrotu, osiągniętego w grudniu 1935 r. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji i przemysłowe I—V kat., prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze,

2) do 31 stycznia — IV-ta rata podatków: od nieruchomości, od lokali, i od placów budowlanych za rok 1935.

Obniżenie odsetek od zaległości w daninach.

Uchwalony przez Radę Ministrów projekt dekretu o zmianie ustawy o pobieraniu odsetek od zaległości w daninach publicznych rozciąga ustawę z dnia 18-go marca ub. r. na zaległości w składkach i opłatach na rzecz Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych i instytucyj ubezpieczeń socjalnych. Odsetki będą wynosić 9% w stosunku rocznym, a w wypadku rozłożenia zaległości na raty obniża się je z samego prawa do 4,8% w stosunku rocznym, z wyjątkiem ubezpieczeń socjalnych, dla których odsetki ulgowe wynoszą 6% w stosunku rocznym.

Nowe stawki podatku obrotowego w r. 1936.

Zgodnie z obowiązującą ustawą o państwowym podatku przemysłowym, z dniem 1 stycznia 1936 r. niektóre stawki podatku obrotowego ulegają dalszemu obniżeniu, a więc:

1) Samoistne przedsiębiorstwa robót, o ile prowadzą prawidłowe księgi handlowe, opłacać będą w roku 1936 — 1,25 proc., a od 1937 r. — 1 proc. (zamiast 1½ proc. w 1935 r.) od wszelkiego rodzaju obrotów, z wyjątkiem uzyskanych przy budowie domów miesz-

kalnych (obroty te nadal opodatkowane są w wysokości 1 proc.). Przedsiębiorstwa robót, nie prowadzące ksiąg, opłacać będą nadal podatek obrotowy w wysokości 2 proc.

2) Przedsiębiorstwa przemysłowe I—IV kategorji, o ile prowadzą księgi handlowe oraz przedsiębiorstwa przemysłowe V—VIII kategorji, bez względu na to, czy prowadzą księgi, płacą:

a) od obrotów ze sprzedaży wydobytych surowców lub wyprodukowanych towarów krajowym przedsiębiorstwom przemysłowym(nie wyłączając budowlanych), zarówno opłacającym podatek przemysłowy, jak i nieopłacającym tego podatku z wyjątkiem obrotów, osiągniętych ze sprzedaży artykułów, przeznaczonych na inwestycje oraz remonty: w r. 1936 — 0,625, a od 1937 r. począwszy 0,50 proc. (zamiast 0,75 % w r. 1935);

b) od wszystkich innych obrotów, a w tej liczbie i obrotów, osiągniętych ze sprzedaży artykułów, przeznaczonych na inwestycje nabywającego przedsiębiorstwa oraz remonty z wyjątkiem obrotów, osiągniętych przez przedsiębiorstwa budowlane przy budowie domów mieszkalnych oraz przez młyny i olejarnie: 1,25 proc., a począwszy od 1937 r. — 1 proc. (zamiast 1,5 % w 1935 r.).

Młyny i olejarnie opłacają, za wyjątkiem obrotów, podanych wyżej pod 2 a, nadal stawkę 1 proc. pod warunkiem prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych.

Zmiana Ordynacji Podatkowej.

W sobotę, 11 stycznia odbyło się pod przewodnictwem p. premjera Kościałkowskiego posiedzenie Rady Ministrów.

Tematem posiedzenia w pierwszym rzędzie była dyskusja i powzięcie decyzji w sprawie wydania szeregu dekretów w związku z końcowym okresem dekretowym. Ze spraw gospodarczych większej wagi uchwaliła Rada Ministrów projekt dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie zmiany ordynacji podatkowej.

Dotychczasowa praktyka wykazała niezbicie, że obowiązująca ordynacja podatkowa zawiera wiele usterek i wad. Usunięcie tych braków narzucało się jako konieczność. Wady te dotyczyły przedewszystkiem zbytniej komplikacji przepisów z dziedziny uprawnień płatniczych, z drugiej strony zbytniego ograniczenia władz skarbowych drugiej instancji ze szkodą dla sprawnej ich działalności. Ponadto, jak to się ma z bardzo wielu ustawami szczególnie tego typu, dużo do życzenia pozostawiała strona redakcyjna ordynacji. Te ostatnie braki były punktem wyjścia najprzeróżniejszych możliwości interpretacyjnej z oczywistą szkodą dla wartości i powagi ustawy.

Pierwsze cięcia zostały wymierzone w nietykalne panowanie biurokracji, przez usunięcie względnie zmianę przepisów obciążających władze zbytnią formalistyką.

Skolei Rada Ministrów uchwaliła zaopinjowany już przez komisję podatkową org. społeczno - gospodarczy projekt dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o podatku od nieruchomości, projekt dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o rozbudowie miast, wreszcie projekt dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapałczanym, który stworzy podstawę dla zmniejszenia podatku od zapalniczek.

Pozatem Rada Ministrów przyjęła projekt dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej o zmianie przepisów o kosztach sądowych.

Dalej Rada Ministrów uchwaliła projekt dekretu o ulgach w spłacie zobowiązań spółdzielni rolniczo-handlowych i ich central handlowych. Dekret ten ma na celu danie spółdzielniom rolniczo-handlowym możności uporządkowania spłaty swoich zobowiązań przez zawarcie układu z wierzycielami na warunkach łagodniejszych, niż to przewiduje prawo o normalnem postępowaniu układowem.

Wreszcie Rada Ministrów przyjęła projekt dekretu o czasowem obniżeniu składek za ubezpieczenie emerytalne robotników i pracowników umysłowych oraz za ubezpieczenie od wypadków i chorób zawodowych.

Zmiany poziomu składek społeczno - ubezpieczeniowych, wprowadzane przez dekret, mają charakter posunięcia doraźnego, przytem dekret nie narusza obecnej struktury ubezpieczeń społecznych. Oszczędności, które z tego tytułu wynikają dla pracowników i życia gospodarczego, wyniosą około 30 miljonów zł rocznie.

W końcu Rada Ministrów uchwaliła projekt dekretu, dotyczącego zmiany ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia. Na mocy tego dekretu stworzona zostanie podstawa do obniżenia wysokości odsetek zwłoki w zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia do norm, obowiązujących w ubezpieczeniach społecznych.

* * *

W ostatniej chwili sygnalizujemy uchwalenie szeregu powyższych projektów dekretowych, pozostawiając ich szczegółowe omówienie do chwili ogłoszenia w formie dekretu Prezydenta R. P.

Ulgi w opłatach stemplowych.

Ministerstwo Skarbu udzielało dotychczas ulg w opłatach stemplowych związanych z powiększeniem kapitału zakładowego, wzgl. fuzjami spółek ackyjnych. Wobec tego, że termin ważności tych ulg (opłata ulgowa wynosi 1 % zamiast 2 %) upływa z dniem 1 stycznia 1936 r. Izba Przemysłowo - Handlowa w Warszawie zwróciła się do Ministerstwa z prośbą o dalsze przedłużenie okresu ich udzielania do końca 1936 r. z uwagi na to, iż procesy sanacyjne przedsiębiorstw nabrały w obecnych warunkach gospodarczych szczególnej wagi.

Sprawy socjalne.

Rejestracja umów uczniów o naukę.

Przy prowadzeniu rejestracji umów uczniów o naukę w przemyśle wyłoniło się zagadnienie, jak należy postąpić w wypadkach, gdy umowa o naukę zawiera klauzulę, postanawiającą, iż uczeń w czasie nauki nie będzie pobierał wynagrodzenia. W szczególności powstała kwestja, czy ze względu na wspomnianą klauzulę uznać należy umowę za nieważną i wogóle odmówić rejestracji czy też wezwać strony do dostosowania treści umowy do przepisów ustawy o prawie przemysłowem.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu zakomunikowało w tej sprawie, że postanowienie w umowie o naukę „iż uczeń w czasie nauki nie będzie pobierał wynagrodzenia" nie pociąga za sobą nieważności całej umowy, lecz czyni ją nieważną tylko odnośnie do tego postanowienia. Ponieważ Izba Przem. - Handlowa jest powołana do przestrzegania przepisów prawnych, winna ona — rejestrując taką umowę — wezwać równocześnie przemysłowca do uzupełnienia umowy postanowieniem, zgodnem z art. 116 znowelizowanego prawa przemysłowego, wyznaczając termin do tego uzupełnienia. W razie niezastosowania się przemysłowca do tego wezwania w oznaczonym terminie, należy o fakcie zawiadomić właściwego inspektora pracy.

Prawo.

Wpisy do rejestru handlowego i ogłoszenia tych wpisów w „Monitorze Polskim"

W wyniku wystąpienia samorządu gospodarczego w przedmiocie jednolitej interpretacji postanowień o wpisach do rejestru handlowego Minister Sprawiedliwości wydał okólnik (Nr. 1778/I. C.) z dnia 15 listopada (Dz. U. R. P. Nr. 22/35) poniższej treści:

„Doszło do mej wiadomości, że niektóre sądy rejestrowe prowadzą wadliwie rejestr handlowy, wpisując doń dane, prawem nieprzewidziane. Tak np. jeden z sądów dokonał w rejestrze handlowym następujących wpisów: „Prokury udzielono J. W., który w ten sposób będzie podpisywał firmę, że pod wypisanem, wydrukowanem lub stampilją wyciśniętem brzmieniem firmy umieści swój podpis wskazujący na prokurę" oraz „wyłącznym właścicielem jest J. T., który reprezentować i podpisywać firmę, nabywać dla niej prawa, jako też zobowiązywać ją będzie osobiście w ten sposób, iż umieści pod wysiśniętem, wypisanem lub wydrukowanem brzmieniem firmy swój podpis". Oba te wpisy są sprzeczne z art. 13 § 1, 65 § 1 i 70 § 1 kodeksu handlowego oraz § 61 pkt. 3 i 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości o rejestrze handlowym (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 511 z r. 1934). Zawierają one treść przez prawo nieprzewidzianą i w dodatku dla osób trzecich obojętną. Nie ma bowiem żadnego znaczenia prawnego, czy kupiec lub prokurent podpisując zobowiązanie oznaczy firmę stemplem lub ołówkiem, a podpis swój umieści pod firmą, nad nią lub obok. Ponadto prawidłowo zredagowany wpis („prokury udzielono J. W." i „właścicielem jest J. T.") jest ze względu na opłaty ogłoszeniowe, dla strony o wiele tańszy, niż przytoczone powyżej wpisy, które w całości zostały zamieszczone w Monitorze Polskim.

Przy redagowaniu ogłoszeń, zamieszczonych w Monitorze Polskim, sądy rejestrowe wbrew przepisom § 37 rozporządzenia o rejestrze handlowym zamieszczają w ogłoszeniu dane zupełnie zbędne (np. wskazanie daty podania, dotyczącego wpisu) lub nawet całą treść postanowienia sądowego, zarządzającego wpis do rejestru. Praktyka taka jest niewłaściwa i obciąża kupców nadmiernemi kosztami. Zgodnie z § 37 rozporządzenia o rejestrze handlowym ogłoszenia należy redagować zwięźle, a więc treść wpisu, o ile jest to możliwe, nie powinna być ogłaszana dosłownie. Bezwzględnie niedopuszczalne jest ogłaszanie in extenso całego postanowienia, zarządzającego wpis do rejestru.

Pocztowe - kolejowe.

Nowe agencje pocztowo-telegraficzne w Poznaniu.

Izba Przemysłowo - Handlowa w Poznaniu zawiadamia, że Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów dla wygody mieszkańców osiedli zachodnich miasta Poznania uruchamia z dniem 2 stycznia 1936 r. agencję pocztowo - telekomunikacyjną Poznań 8, która mieścić się będzie w Poznaniu przy ul. Grunwaldzkiej 60.

Agencja p.-t. Poznań 8 pełnić będzie służbę pocztową, telefoniczną i telegraficzną wyłącznie w zakresie nadawczym w dni powszednie od godz. 8—12 i od 15—18, a w niedzielę i dni świąteczne od godz. 9—11.

Nowy minister komunikacji.

Jak pisma donoszą, w dniach najbliższych ma nastąpić zmiana na stanowisku ministra komunikacji. Dotychczasowy minister inż. Butkiewicz ma przejść na inne stanowisko w kolejnictwie, obejmując prezesurę jednej z Dyrekcyj Kolejowych.

Tekę ministerstwa komunikacji ma przejąć płk. Ulrych, który dotychczas koncentrował kwestje związane z kolejnictwem z punktu widzenia wojskowego.

Równocześnie mówi się o możliwościach rozszerzenia agend ministerstwa komunikacji, a nawet o ewentualnem zlikwidowaniu Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Prywatne urządzenia telefoniczne i telegraficzne.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów reskryptem Nr. T. E. 2111 z 21 grudnia 1935 r. oznamia, iż rozporządzenie z dnia 13 marca 1934 r. o prywatnych urządzeniach telefonicznych i telegraficznych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 104) zostanie niebawem zmienione w tym kierunku, iż prywatne urządzenia telefoniczne i telegraficzne wyliczone w art 11 pod lit. a), b) i c) ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 481 z 1933 r.) będą mogły być zakładane i używane bez uzyskiwania na nie zezwolenia.

Wystawy.

Zgłoszenia na wystawę Przemysłu Metalowego Przetwórczego w Warszawie.

Jak dowiadujemy się z Dyrekcji Wystawy w ostatnich dniach zaznaczyło się zainteresowanie ze strony przemysłu elektrotechnicznego.

Dyrekcja Wystawy rozsyła do fabryk formularze zgłoszeń do uczestnictwa w Wystawie.

Wystawa obejmuje 5 zasadniczych działów:
1. przemysł metalowy przetwórczy
2. przemysł elektrotechniczny i radjotechniczny
3. surowce i półfabrykaty
4. dział naukowo-historyczny
5. dział eksportowy.

Handel zagraniczny.

Gdzie należy wpłacać należność za towary nabyte w Niemczech.

Ostrzega się osoby, które po 20 listopada nabyły w Niemczech towary przed bezpośredniem przekazywaniem do Niemiec należności, gdyż powyższe — bez powtórnej wpłaty należności na konto clearingowe — nie otrzymają świadectwa rozrachunkowego na przywóz, które w myśl postanowień polsko - niemieckiej umowy gospodarczej z dnia 4. 11. 1935 r. ogłoszonej w Dzieniku Ustaw nr. 83, poz. 512 z dnia 18. 11. 1935 roku wymagane jest przy imporcie towarów niemieckich. Należności za towary przywożone do Niemiec wpłacać należy wyłącznie na konto Polskiego Towarzystwa Handlu Kompensacyjnego Sp. z o. o. w Warszawie, Moniuszki 10 w jednym z następujących banków: Bank Handlowy w Warszawie, Powszechny Bank Związkowy w Polsce i Powszechny Bank Kredytowy oraz jako korespondent Banku Handlowego w Warszawie — Bank Związku Spółek Zarobkowych w Poznaniu, zaś na terenie w. m. Gdańska Staatsbank der Freien Stadt Danzig.

Rejestracja prywatnych tranzakcyj kompensacyjnych polsko-niemieckich.

Na podstawie porozumienia osiągniętego na zebraniu obustronnych Komisyj Rządowych dla Kontroli Obrotu Towarowego Polsko - Niemieckiego, które to zebranie odbyło się w Berlinie w czasie od 12-go ub. m. Polska Komisja Rządowa Kontroli Obrotu Towarowego Polsko - Niemieckiego zarządziła rejestrację prywatnych tranzakcyj kompensacyjnych polsko-niemieckich, zawartych przed wejściem w życie układu gospodarczego z dnia 4 listopada 1935 r. t. j. przed dniem 20 listopada ub. r. Naskutek tego Izba Przemysłowo - Handlowa w Poznaniu prosi wszystkie firmy, które zawarły prywatne tranzakcje kompensacyjne przed 20 listopada ub. r. o niezwłoczne zgłoszenie ich bezpośrednio w Polskiem Towarzystwie Handlu Kompensacyjnego w Warszawie, ul. Moniuszki 10. Odpisy zgłoszeń należy bezwzględnie przesłać Izbie celem udzielenia firmom ewentualnej dalszej pomocy. Tranzakcje należy zgłaszać według poniższego schematu:

a) zezwolenie Urzędu dewizowego niemieckiego (władza wystawiająca, miejsce i data wystawienia, nr. zezwolenia),
b) towar objęty zezwoleniem,
c) sumy objęte zezwoleniem,
d) wartość wykonanej tranzakcji,
e) termin ważności zezwolenia,
f) przy imporcie towarów niemieckich należy podać pozycję taryfy celnej i zaznaczyć, czy towar jest zakazany, czy też wolny do przywozu,
g) przy towarach zakazanych do przywozu, lub też korzystających z ulg celnych należy podać, czy przed wejściem w życie nowego układu gospodarczego firma importowa uzyskała odpowiedni dokument Ministerstwa Przemysłu i Handlu, lub Ministerstwa Skarbu.

Kredyt.

Odsetki od długów rolniczych.

Wedle art. 42 rozporządzenia z r. 1934, poz 841 Dz. U. o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych w brzmieniu dekretu z 30. IX. 1935, poz. 449 Dz. U. i w brzmieniu dekretu z 3. XII. 1935, poz. 545 Dz. U., odsetki od długów, objętych przepisami rozdziału V. rozporządzenia, (rozdział ten normuje rozłożenie na spłaty i obniżenie oprocentowania długów rolniczych z mocy samego prawa), za czas od dnia 1-go listopada 1934 r., choćby już zasądzone lub ustalone orzeczeniem sądu rozjemczego — obniżone zostały do 3 proc. w stosunku rocznym. Będą one płatne z dołu 1 kwietnia i 1 października każdego roku, zaczynając od dnia 1-go kwietnia 1935 r.

Odsetki ustawowe (prawne) przypadające za czas zarówno przed jak i po wejściu w życie rzeczonego rozporz. t. j. po dniu 28 października 1934 r., choćby zasądzone, obniżono z mocy samego prawa do wysokości 6 proc. w stosunku rocznym.

Jeżeli z tytułu egzekucyjnego nie wynika wyraźnie, że obejmuje on odsetki umowne, odsetki mogą być egzekwowane tylko w wysokości obniżonych odsetek ustawowych.

Wątpliwości co do rodzaju i kwoty odsetek rozstrzyga na wniosek obrony sąd w trybie t. zw. wykładni wyroku t. j. w trybie określonym w art. 371 kod. post. cywilnego.

Jeżeli tytuł egzekucyjny pochodzi od urzędu rozjemczego, wątpliwości rozstrzyga postanowieniem przewodniczący tego urzędu. Postanowienie to zrównane jest z orzeczeniem urzędu rozjemczego.

Jeżeli dłużnik zapłacił odsetki ustawowe ponad stopę określoną wyżej, a wierzyciel jeszcze nie został spłacony, dłużnik ma prawo zarachować nadpłacone odsetki na poczet tego długu, nie służy mu jednak roszczenie o zwrot tych odsetek.

Przepis tu podany stosuje się do wszelkich długów rolniczych, objętych rozporządzeniem z roku 1934, poz. 841 Dz. U. w brzmieniu znowelizowanem, chociażby dłużnik nie podlegał przepisom rozdziału, w którym mieści się art. 42 tego rozporządzenia.

Dekretem z 3 grudnia 1935 r., poz. 542 Dz. U. nastąpiła dalsza obniżka częściowa tych odsetek, mianowicie art. 1 wspomnianej ustawy z r. 1933 poz. 213 Dz. U. wprowadzający obniżkę odsetek od wierzytelności hipotecznych, istniejących w dniu wejścia w życie tej ustawy, t. j. 10. IV. 1933 r., choćby już zasądzone obniża się, a to:

a) o ile są należne za czas od 1 kwietnia 1933 do dnia 30 listopada 1955 — do 6 proc. w stosunku rocznym;

b) o ile są należne za czas od dnia 1 grudnia 1935 r. dalej — do 5 proc. w stosunku rocznym.

Nowe wydawnictwa.

Dr. JAN A. MADEY. „Sprzedażoznawstwo". Skład główny Dom Książki Polskiej S. A., Warszawa 1936.

— o —

JANUSZ IGNASZEWSKI. „W imię prawdy". Polityka cen żelaza w pierwszem dziesięcioleciu działalności Syndykaty Polskich Hut Żelaznych, Katowice 1935.

Spis rzeczy „Życia Gospodarczego".

Do dzisiejszego numeru „Życia Gospodarczego" dołączamy „Spis rzeczy, drukowanych w Życiu Gospodarczem w roku 1935".

Spis ten niewątpliwie ułatwi wykorzystanie dużej ilości aktualnego jeszcze materjału, z zakresu spraw przemysłowych, zawartego w ostatnim roczniku naszego pisma. Ponieważ rozporządzamy jeszcze pewną ilością numerów z ubiegłego roku, prosimy zwracać się do nas w wypadku zapotrzebowania na poszczególne egzemplarze.

Komunikaty.

Kongres Izb Przemysłowo-Handlowych.

W Izbie Przemysłowo - Handlowej w Warszawie obradował ostatnio komitet Przygotowawczy Kongresu Izb Przemysłowo - Handlowych, którego odbycie projektowane było w połowie lutego.

Na zebraniu Komitetu dyskutowano możliwość odroczenia Kongresu do m. czerwca lub nawet do jesieni.

Sfery gospodarcze przywiązują bowiem poważne znaczenie do wielkiej narady z samorządem gospodarczym, jaka odbędzie się w lutym u p. wicepremjera Kwiatkowskiego. Odłożenie Kongresu umożliwiłoby Izbom przemysłowo - handlowym skoncentrowanie wszystkich wysiłków na gruntownem przygotowaniu się do wspomnianej narady.

Aczkolwiek na Kongres opracowano i uzgodniono już większość też poszczególnych referatów — ustalenie terminu jego odbycie na luty, wymagałoby wykonania jeszcze bardzo poważnych prac przygotowawczych, co mogłoby utrudnić izbom przemysłowo - handlowym należyte wykorzystanie narady gospodarczej u p. wicepremjera.

Ostateczne decyzje w tej sprawie poweźmie prezydjum Związku Izb. W każdym razie, nawet w wypadku przyjęcia tego projektu przez decydujące organa Związku, prace przygotowawcze do Kongresu toczyć się będą nadal, aczkolwiek tempo ich zostanie powstrzymane w okresie opracowywania materjałów do wielkiej narady z samorządem gospodarczym.

Walka z etatyzmem.

Jak wiadomo Rząd przystąpił do pracy zmierzającej do:

1. zmniejszenia ilości przedsiębiorstw państwowych,
2. zmniejszenia ingerencji państwa w sprawy gospodarcze.

Ponieważ będziemy mieli możność w najbliższym czasie pewne postulaty wysunąć w odpowiedniem miejscu, prosimy o spieszne nadesłanie nam **konkretnych materjałów. Nie chodzi o ogólniki, tylko o materjały ścisłe.**

Plenarne zebranie Izby Przemysłowo - Handlowej w Poznaniu.

Dnia 30 grudnia ub. r. odbyło się Plenarne Zebranie Izby Przemysłowo - Handlowej w Poznaniu, któremu przewodniczył urzędujący Wiceprezes Izby p. Stanisław Szulc.

Na zebraniu tem, po przyjęciu protokółu i scharakteryzowaniu prac Izby w ciągu ostatniego kwartału przez p. Wiceprezesa Szulca, uchwalono budżet Izby na rok 1936. Budżet szczegółowo referował Dyrektor Izby Dr. Waschko i obrady nad nim trwały około 3 godzin, przyczem przyjęto go w brzmieniu zaproponowanem przez Prezydjum.

Ze spraw administracyjnych — personalnych, przyjęto do wiadomości decyzję Prezydjum stworzenia nowego 2-go etatu Wicedyrektora Izby, które to stanowisko powierzono starszemu referentowi Izby p. mgr. Tadeuszowi Kołodziejowi.

P. mgr. Sulek zreferował zamierzoną reformę ustawy o opłatach stemplowych, przyczem Plenarne Zebranie wysunęło szereg postulatów nowelizujących do tejże ustawy.

W zakończeniu przewodniczący p. Wiceprezes Szulc złożył życzenia noworoczne tak radcom jak i biuru Izby.

Wydatne powiększenie krajowej produkcji samochodowej.

W ubiegłym tygodniu obiegły prasę stołeczną informacje o porozumieniu Państwowych Zakładów Inżynierji z grupą wielkich zakładów przemysłowych w sprawie wzmożenia krajowej produkcji samochodowej.

Grupa, do której wchodzą: H. Cegielski Sp. A., Wielkie Piece i Zakłady Ostrowieckie, Zakłady Mechaniczne Lilpop, Rau i Loewenstein S. A., Pierwsza Fabryka Lokomotyw w Polsce i Tow. Starachowickich Zakładów Górniczych S. A. zaproponowała — w wypadku zrealizowania planu powiększenia produkcji samochodowej — dokonanie inwestycji na wielomiljonowe sumy.

Według dotychczasowych planów, porozumienie to miałoby na celu podwojenie produkcji PZInż'u przez przesunięcie całego wysiłku na pracę montażową gotowych zespołów wyprodukowanych przez zakłady prywatne. Jedynie tylko niektóre drobne części byłyby nadal całkowicie produkowane przez PZInż.

Porozumienie to będzie miało prawdopodobnie wielki wpływ na motoryzację kraju, a szczególniej na kwestję udzielania koncesji na montownie firmom zagranicznym.

Z drugiej zaś strony produkcja jednolitych typów wozów będzie wielkim atutem na wypadek mobilizacji.

Porozumienie PZInż'u z ciężkim przemysłem krajowym rozpatrywane pod gospodarczym kątem widzenia jest niewątpliwie zjawiskiem wybitnie pomyślnem. Da ono poważne zatrudnienie całemu szeregowi zakładów bezpośrednio i pośrednio zainteresowanych w przemyśle samochodowym, co w żadnym wypadku nie miałoby miejsca przy wzmożonym imporcie względnie uruchomieniu zagranicznej montowni.

Różne.

Liczba wykupionych świadectw przemysłowych w 1935 r.

Ogólna liczba świadectw przemysłowych na rok podatkowy 1935, wykupionych w okresie od listopada 1934 r. do listopada 1935 r. włącznie wyniosła ogółem 682.018, z czego m. in. dla przedsiębiorstw przemysłowych 220.261 i dla przedsiębiorstw handlowych 431.514. W samym miesiącu listopadzie ub. r. wykupiono świadectw przemysłowych: dla przedsiębiorstw przemysłowych 3.004 i dla handlowych 4.255.

W okresie od listopada 1933 r. do listopada 1934 r. włącznie wykupiono ogółem 659.773 świadectw przemysłowych, z czego m. in. dla przedsiębiorstw przemysłowych 210.672 i dla przedsiębiorstw handlowych 419.486. W samym miesiącu listopadzie 1934 r. wykupiono świadectw przemysłowych: dla przedsiębiorstw przemysłowych 3.204 i dla przedsiębiorstw handlowych 4.210.

Redakcja i Administracja: Rzeczypospolitej 1. — Czcionkami Drukarni Wydawniczej Fr. Krajna Sp. z o. o., Poznań, ul. Strzałowa 2a
Redaktor odpowiedzialny: Dyrektor Franciszek Łyczywek.